

[https://doi.org/10.31891/2308-4081/2023-13\(2\)-10](https://doi.org/10.31891/2308-4081/2023-13(2)-10)

Аспірантf МАЙЯ СОВА,
Хмельницький національний університет, Україна
E-mail: maiiasova8@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-9643-879X

ВИКЛАДАННЯ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В УНІВЕРСИТЕТАХ КИТАЮ

АНОТАЦІЯ

У статті висвітлено окремі аспекти організації навчання та викладання китайської мови як іноземної в університетах Китаю. Зосереджено увагу на внутрішніх і зовнішніх чинниках, що зумовили інтерес та потребу у вивченні китайської мови. З'ясовано, що на сучасному етапі розвитку китайського суспільства країна прагне популяризувати китайську мову й культуру у світі, розв'язуючи у такий спосіб проблему кроскультурної комунікації та посилення міжнародного впливу на розвиток глобального світу. Встановлено, що у процесі активного залучення Китаю до глобальної економіки і міжнародного співробітництва китайська мова набула великого значення в світі і прогнозовано її статус як другої після англійської. Організація навчання за програмами китайської мови як іноземної передбачає різні моделі навчальної траєкторії: підготовчі програми; довготривалі програми навчання; короткотривалі (інтенсивні / практичні) програми; регулярні програми; практико-орієнтовані. Узагальнено погляди китайських науковців на лінгводидактичні та методичні засади викладання китайської як іноземної. Основна увага науковців сконцентрована на таких проблемах: розвиток мотивації до вивчення китайської мови через комунікативні завдання; розроблення та використання ефективних навчальних стратегій; вивчення міжкультурних зв'язків у практиках викладання; використання онлайн ігрових технологій у навчанні китайської мови тощо. З'ясовано, що у навчанні китайської мови як другої іноземної використовують орфографічні стратегії, семантичні стратегії, стратегії пам'яті, фонологічні стратегії та метакогнітивні стратегії. Розглянуто ефективні методи і прийоми навчання китайської мови як іноземної (імпліцитне навчання, апроксимація, урізноманітнення вправ, метод асоціацій, перекладний метод, комунікативні завдання, багаторазове запам'ятовування, ігрові методи, візуальна мнемотехніка та ін.). Зроблено висновок, що зростання інтересу до китайської мови як іноземної зумовило необхідність оновлення змісту освітніх програм та удосконалення методики навчання китайської мови.

Ключові слова: китайська мова, організація навчання, освітні програми, університети, ієрогліфи, Китай, методи і прийоми, навчальні стратегії.

TEACHING CHINESE AS A FOREIGN LANGUAGE IN CHINESE UNIVERSITIES

ABSTARCT

The article highlights some aspects of learning and teaching Chinese as a foreign language at Chinese universities. Special attention is paid to the internal and external

factors that have led to the interest in and need to learn Chinese. It is found that at the present stage of Chinese society development, the country seeks to popularize the Chinese language and culture in the world, thus solving the problem of cross-cultural communication and strengthening international influence on the development of the global world. It is established that in the process of China's active involvement in the global economy and international cooperation, the Chinese language has become important in the world and its status as the second language after English is predicted. It is defined that programs for studying Chinese language as a foreign language involve different models of educational trajectory: preparatory programs; long-term training programs; short-term (intensive / practical) programs; regular programs and practice-oriented ones. The article summarizes the views of Chinese scholars on the linguodidactic and methodological principles of teaching Chinese as a foreign language. Scholars particularly focus on the following issues: increasing motivation to learn Chinese through communicative tasks; developing and using effective teaching strategies; studying intercultural relations in teaching practices; using online game technologies in teaching Chinese, etc. It is found that spelling strategies, semantic strategies, memory strategies, phonological strategies and metacognitive strategies are used in teaching Chinese as a second foreign language. Effective methods and techniques of teaching Chinese as a foreign language (implicit learning, approximation, diversification of exercises, association method, translation method, communicative tasks, repeated memorization, game methods, visual mnemonics, etc.) are described. It is concluded that the growing interest in the Chinese language as a foreign language has led to the need to update the content of educational programs and improve the methodology of teaching Chinese.

Keywords: *the Chinese language, learning Chinese, teaching Chinese, educational programs, universities, hieroglyphs, China, methods and techniques, learning strategies.*

ВСТУП

Стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, цифровізація усіх сфер людської діяльності, лінгвістична глобалізація, поліфонія культур постулюють пріоритетність вивчення іноземних мов. Найпоширенішою мовою після англійської у світі є китайська, оскільки нею розмовляють понад мільярд людей. Причому китайською мовою розмовляють в Малайзії, Монголії, Таїланді, Тайвані, Сінгапурі, Індонезії та Філіппінах. Носії китайської мови становлять понад 14 % від всього населення планети. Зважаючи на той факт, що у 2028 році за економічними показниками Китай може обійти США, китайська мова прогнозовано може стати другою міжнародною як англійська. Кількість бажаючих вивчати китайську мову стрімко зростає, нині ця цифра сягає близько 100 млн людей. Зростання інтересу до китайської мови зумовлене розширенням можливостей для ведення бізнесу, а фахівців, які володіють китайською мовою, недостатньо для повноцінного забезпечення кроскультурної комунікації. У зв'язку з цим, актуалізується потреба у розробленні та використанні культурно-ідентифікаційних та комунікативних стратегій для успішної взаємодії з представниками китайської мови і культури. Навчання китайської мови як другої іноземної в мовних школах та університетах Китаю заслугоує на детальне вивчення, оскільки методика навчання китайської мови прогресує впродовж останніх десятиліть.

МЕТА ДОСЛІДЖЕННЯ

Мета дослідження – дослідити лінгводидактичні та методичні засади навчання китайської мови як другої іноземної в університетах Китаю.

ТЕОРЕТИЧНА ОСНОВА ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Теоретичний аналіз автентичних джерел дав змогу з'ясувати, що проблеми навчання і викладання китайської мови як іноземної в Китаї вивчали такі науковці: В. Гарріс (V. Harris), Ю. Гонг (Y. Gong), М. Гренфелл (M. Grenfell), Т. Джонг (T. Jong), К. Су (C. Su), Ю. Хао (Y. Hao), М. Хван (M. Hwang), Д. Хонг (J. Hong), А. Ялун (A. Yalun), Д. Ян (J. Yang) та ін. У працях дослідників висвітлено різні питання, а саме: розвиток мотивації до вивчення китайської мови через комунікативні завдання; розроблення та використання ефективних навчальних стратегій; вивчення міжкультурних зв'язків у практиках викладання; використання онлайн ігрових технологій у навчанні китайської мови тощо.

Для об'єктивного вивчення порушеного питання використано такі методи: аналіз, синтез, порівняння, інтерпретація, узагальнення, опитування, бесіди та ін.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Китайська мова, як одна з офіційних мов ООН, займає ключове місце в міжнародному дискурсі. Китайський дослідник А. Ялун зауважує, що «спілкування китайською мовою має глибоку історію» серед 65 країн, охоплюючи 2 у Східній Азії, 11 – у Південно-Східній Азії, 8 – у Південній Азії, 8 – у Центральній Азії, 16 – у Близькому Сході, 16 – у Східній Європі. Для людей з інших країн, які прагнуть поглибити своє розуміння Китаю в усіх сенсах, опанування китайської мови вважається найбільш ефективним і дієвим засобом. Міжнародна співпраця Китаю в галузі економіки, науки, культури, освіти, туризму, мистецтва та технологій сягнула безпрецедентного рівня розвитку, що суттєво вплинуло на рейтинг китайської мови в сучасному глобальному світі (Yalun, 2019).

На сучасному етапі розвитку китайського суспільства країна прагне популяризувати китайську мову й культуру у світі, розв'язуючи у такий спосіб проблему кроскультурної комунікації з одного боку, а також посилення міжнародного впливу на розвиток глобального світу з другого. Зростаючий інтерес до китайської мови засвідчує стрімке збільшення кількості студентів, підвищений попит на викладачів китайської мови та запровадження міжнародних іспитів з китайської мови як другої іноземної в різних країнах світу (Gordon et al., 2020; Jia & Feng-his, 2016).

Феномен «китайська мова як друга іноземна» пов'язаний із започаткуванням у 50-х роках ХХ ст. у державному університеті Цинхуа (清华) першої групи східноєвропейських студентів-стажистів з вивчення китайської мови, а згодом у Пекінському лінгвістичному інституті педагогічної спеціальності «Навчання китайської мови як другої іноземної». У 1988 році Міністерство освіти Китаю затвердило «Перелік спеціальностей для бакалаврського освітнього рівня» та «Вимоги до формування спеціальностей бакалаврського рівня загальних вищих навчальних закладів». У документах зазначалася спеціальність «Китайська мова як іноземна», що сприяло створенню трьох державних освітніх програм із навчання китайської мови як іноземної. Перший тип освітньої програми передбачав чотирирічну підготовку бакалаврів із знанням китайської мови (диплом бакалавра). Другий тип програм орієнтований на довгострокове навчання з вивчення китайської мови студентів-іноземців. Третій тип спрямований на короткострокове мовне стажування студентів-іноземців (сертифікат про мовне стажування). З 2007 року на основі розробленого стандарту вищої освіти започаткована магістерська програма «Міжнародна освіта. Китайська мова» («国际教育。中文»).

Нині понад 2000 університетів Китаю пропонують різні програми з вивчення та викладання китайської мови.

Інститут Конфуція при Університеті Конакрі (科纳克里大学), створений за підтримки Ханьбану (国家汉办), є першим Інститутом Конфуція та закордонною школою, створеною спільно *Університетом Ліньї (临沂大学)* та Університетом Конакрі, який пропонує 14 курсів з вивчення китайської мови і культури: китайська як друга іноземна (рівень початковий та середній); китайська мова для медицини; китайська для музичного мистецтва; китайська культура; китайська література тощо. Цілями викладання китайської мови як іноземної є сприяння розвитку інтелектуальної та культурної обізнаності студентів; розвиток усвідомлення та ціннісного ставлення до китайської мови, літератури та культури; виховання високого рівня толерантності до культурних і мовних відмінностей.

Пекінський університет мови та культури, заснований у 1962 році, є єдиним міжнародним університетом, який займається популяризацією китайської мови та культури в усьому світі. У сфері викладання китайської мови як іноземної університет має найдовшу історію, потужний факультет і престижну світову академічну репутацію. З 1962 року університет підготував близько 220 000 іноземних студентів (із 184 країн), які добре володіють китайською мовою та знайомі з китайською культурою. Багато випускників стали відомими особистостями в різних сферах освіти, політики та бізнесу. У 1975 році в університеті була запроваджена перша бакалаврська програма «Викладання китайської мови як іноземної» для іноземних студентів, яка також була затверджена Міністерством освіти.

Заслуговує на увагу освітня діяльність *Коледжу китайської мови та культури* Пекінського університету, який був заснований на основі «Центру викладання китайської мови як іноземної» (1965–1996) і «Школи китайської мови як другої іноземної» (1996–2000). Упродовж півстолітньої історії розвитку й донині коледж є національною базою для викладання та дослідження китайської мови як другої іноземної, а також для підготовки вчителів до викладання китайської для студентів інших мов. Особливо вражає матеріально-технічне й технологічне забезпечення освітнього процесу в аспекті викладання китайської мови й літератури. Коледж має 5 дослідницьких інститутів, включаючи Інститут стратегії розвитку Інституту Конфуція, Інститут підготовки викладачів міжнародного навчання китайської мови, Інститут китайської культури за кордоном, Інститут навчання китайської мови для підлітків і дітей та Інститут освіти і педагогіки. Крім того, практичний інтерес становить науковий центр лексикографії.

Система забезпечення якості навчання китайської мови як іноземної визнана світовою академічною спільнотою як одна з найкращих в світі та серед 70 університетів Китаю. Найбільший попит серед іноземних студентів мають три освітні програми: «Китайська мова та культура», «Китайська ділова мова» та «Китайська освіта». Коледж пропонує магістерські та докторські програми з лінгвістики та прикладної лінгвістики, китайської філології. Ці освітні програми займають лідерські позиції серед аналогічних 24 університетів Китаю. За критеріями викладання китайської як другої іноземної викладачі коледжу є професійними фахівцями, які успішно здійснюють свою освітянську місію (як волонтери) з підготовки вчителів китайської мови в університетах інших країн. З-поміж них такі відомі університети, як Принстонський університет, Дартмутський коледж, Каліфорнійський університет, Університет штату Огайо, Університет штату Сан-Франциско, Університет Айови,

Університет штату Мінесота, Лондонський університет, Університет Канадава, Університет іноземних досліджень Осаки, Університет Мейкай, Університет Канагава, Сеульський національний університет, Університет Сунг Кюн Кван, Університет Мельбурна та ін. Відомою, популярною й першою в світі є Міжнародна онлайн програма з підготовки вчителів китайської мови.

Через велику кількість іноземних студентів з різних країн (понад 6000), унікальну культуру кампусу та тісні академічні зв'язки з академічними установами по всьому світу, *Пекінський університет мови та культури* часто називають «Міні Об'єднаними Націями» (Little United Nations) в Китаї (Beijing Language and Culture University, 2020).

Головна місія Університету полягає в забезпеченні якісної освіти та формуванні нової генерації культурних послів миру на засадах глобального громадянства та молодіжного лідерства. Варто зазначити, що освітні програми пропонують широкий вибір курсів (понад 100), які забезпечують подвійні кваліфікації (спеціалізації), наприклад «Китайська мова та економіка», «Китайська мова та бізнес», «Китайська література та музика», «Китайська мова та інформаційні технології», «Китайська мова та управління» та ін.

Особливості освітніх програм:

- шість рівнів навчання китайської мови від початкового до просунутого;
- індивідуальні курси та текстові матеріали за результатами вступного тесту;
- понад 20 курсів за вибором (підготовка до тесту HSK, ділова китайська мова, китайська культура, що викладаються англійською мовою, китайська музика, китайська каліграфія, китайський живопис, тайчі тощо);
- диверсифікація програм: звичайні та інтенсивні курси китайської мови, програма підвищення кваліфікації для вчителів китайської мови, бізнес-китайська мова для персоналу компанії без відриву від роботи, літній табір «Beijing Study Tour», а також індивідуальні навчальні програми;
- позанавчальні культурні заходи для глибшого занурення в китайську культуру та історію;
- трансфер кредитів;
- різноманітні програми навчання за кордоном під час літніх та зимових канікул.

На основі аналізу змісту освітніх програм з'ясовано, що навчання китайської мови як іноземної передбачає різні моделі навчальної траєкторії: підготовчі програми; довготривалі програми навчання; короткотривалі (інтенсивні/практичні); регулярні програми; практико-орієнтовані.

Рефлексія власного досвіду у Шанхайській літній школі - бізнес китайська та програма занурення в бізнес культуру (年上海暑期学校--商务汉语和商业文化沉浸式课程) в Китаї дала змогу констатувати, що зміст освітніх програм структурований за такими аспектами: накопичення фоново-культурологічних знань; розвиток мовно-мовленнєвих умінь необхідних для ефективної міжмовної й міжкультурної взаємодії з представниками лінгвокультурної китайської спільноти; розвиток здатності повноцінно користуватися потенціалом лінгвокультурних знань, інструментарієм вербального/невербального спілкування; виховання толерантного ставлення до культурних традицій та ментальності (націоментальні маркери,

соціокультурні коди, етнокультура), прагнення до взаємозбагачувального діалогу культур.

Зауважимо, що методика навчання китайської мови відрізняється від методики навчання будь-якої європейської мови (особливо усної комунікації). Специфіка навчання китайської мови полягає у навчанні ієрогліфів. Безперечно важливе значення мають всі аспекти мови (фонетика, граматики, лексика, ієрогліфіка), оскільки вони слугують підґрунтям для навчання усного мовлення (Jia & Feng-his, 2016).

Навчання китайської мови неможливо уявити без вивчення ієрогліфічного письма. Воно являє собою джерело письмової інформації, а саме тому, починаючи з найперших етапів навчання, поряд з навчанням говоріння також слід прививати навички письма. Ієрогліфіка – невід’ємна частина вивчення китайської мови, яка особливо важко дається студентам на початкових етапах навчання. Знайти правильні прийоми та методи навчання ієрогліфіки – головна задача викладача на шляху до успішного вивчення мови. На початковому етапі студенти повинні володіти графічними елементами та ключами, а також тими ієрогліфами, за допомогою яких записують основні лексичні одиниці. Прописувати слід тільки те, що студенти повторюють вголос, адже письмо – не ціль, а тільки засіб навчання, опора для запам’ятовування слів, підготовки усних повідомлень (Leminen & Bai, 2023).

Ефективним методом запам’ятовування слів виявився метод «думай вголос» («think-aloud» «出声思维»), який передбачає, що студенти-початківці використовують свої попередні знання, щоб визначити «тег» для запам’ятовування китайських символів. Запам’ятовування ієрогліфів – це копіткий і довготривалий процес, тому необхідно зосереджуватися на формах ієрогліфів в цілому, а також на окремих компонентах. Значна розбіжність між формою і звучанням, повне і скорочене написання, велика кількість знаків, складна структура, безліч різновидів графічних елементів становлять суттєві труднощі для запам’ятовування ієрогліфів. Докладені зусилля можуть залишити мало когнітивного простору для розгортання стратегій вищого рівня (Grenfell & Harris, 2015). Зокрема, цей метод спрямований на використання стратегій перекладу мови під час вивчення китайських ієрогліфів (англ. мов. «translanguaging») з акцентуванням на розвиток довготривалої пам’яті. Оволодіння специфічною писемністю потребує залучення максимальної кількості механізмів психіки та інтенсивне використання всіх видів пам’яті.

Результати досліджень науковців показали, що у навчанні китайської мови як другої іноземної використовують орфографічні стратегії, семантичні стратегії, стратегії пам’яті, фонологічні стратегії та метакогнітивні стратегії. Наприклад, за допомогою метакогнітивних стратегій студенти можуть приймати рішення, контролювати та оцінювати використання конкретних когнітивних стратегій для вивчення китайської лексики, причому всі фізичні та розумові дії необхідно описувати цілісно (Zhang et al., 2022). За допомогою методу «Character-based» (基于笔画) у навчанні лексики на початковому етапі варто спершу зосередитися на вивченні написання рисок (8 основних і 23 похідних від них поєднання рисок), згодом на вивченні ключів і простих та складених ієрогліфів. Введення нової лексики супроводжується аналізом фонетичних, граматичних та словотвірних характеристик лексичної одиниці, тлумаченням її значення, поясненням правил використання в мовленні (приклади на рівні словосполучення та речення), співвіднесенням з рідною

мовою. Водночас введення лексичної одиниці забезпечується сприйняттям мовних символів за характерними ознаками (Han & Tsukada, 2020; Wang, 2018).

Методика навчання китайської мови як другої іноземної ґрунтується на поєднанні принципу диверсифікації, принципу апроксимації, урізноманітнення вправ, методу асоціацій у навчанні лексики, перекладного методу, комунікативних завдань, багаторазового запам'ятовування, ігрових методів, прийомів мнемотехніки, проблемно орієнтованого навчання, кейсів тощо (Han, 2018; Hao et al., 2010). Для забезпечення ефективного навчання використовують мобільні застосунки, онлайн програми, різні навчальні платформи, соціальні мережі для спілкування тощо. Наприклад, в ігровій формі доречно вивчати багатоскладові ієрогліфи з використанням Інтернет-ресурсів або із застосуванням динамічної наочності (відеоролик, пов'язаний із відповідним навчальним матеріалом), що підвищує ефективність їхнього засвоєння (Huang, 2018; Sung, 2010).

Використання прийомів візуальної мнемотехніки передбачає створення власних асоціацій щодо структури ієрогліфа, заснованої на уяві та творчих навичках. Наприклад, опис структури ієрогліфа 邑 (㇏) (yì). Вважається, що цей ключ є ідеограмою, в якій поєднано дві графеми: 口 «місто, об'єкт» та знак 巴 «влада». Таким чином, значення 邑 – місцезнаходження володаря, тобто центральне місто, столиця. З числа наведених ідеограм «чоловік» 男 складається з графем «поле» 田 і «сила» 力 (мається на увазі, що обробка поля із застосуванням фізичної сили була переважно заняттям чоловіків). Ідеограма зі значенням «книга» 書 утворена з графем «писати» 聿 і «говорити» 言, а до складу знаку «пензель» 筆 входить та сама графема «писати» 聿 у поєднанні з «бамбуком» 竹 (другий компонент вказує на матеріал, з якого з давніх часів у Китаї виготовляли пензлі). За допомогою мнемотехніки студенти навчаються перетворювати знаки на образи, об'єднувати їх в штучну асоціацію, формувати послідовність образів, повторювати їх для закріплення (Leminen & Vai, 2023).

Цікавим, на нашу думку, є метод розгадування ієрогліфічних лінгвістичних загадок («猜字谜»), який сприяє запам'ятовуванню елементів китайської ієрогліфічної писемності, адже китайські загадки, в основі яких омонімічність або багатозначність, тісно пов'язані з формою, вимовою або значенням ієрогліфів. Наприклад, загадка «Одна собака, чотири роти» (一只狗四张嘴) передбачає відповідь ієрогліф 器 qì – «талант», «інструмент», «здібності», «обдарованість». Він складається зі знака «собака» 犬 (一只狗: 狗 gǒu означає «собака», також записується ієрогліфом 犬 qiǎn) і чотирьох знаків «рот» 口 kǒu (四个口). Первісне значення «собака, яка голосно гавкає» згодом було втрачене, а сучасна інтерпретація ієрогліфа трансформувалася у «талант», «обдарованість», «прилад» («собака, яка оберігає»).

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК

Зростання інтересу до китайської мови як другої іноземної зумовило необхідність оновлення змісту освітніх програм та удосконалення методики навчання китайської мови. Система забезпечення якості навчання китайської мови як іноземної визнана світовою академічною спільнотою як одна з найкращих у світі. Організація навчання за програмами китайської мови як іноземної передбачає різні моделі

навчальної траєкторії: підготовчі програми; довготривалі програми навчання; короткотривалі (інтенсивні/практичні); регулярні програми; практико-орієнтовані. Методика навчання китайської мови як іноземної дотримується імпліцитного підходу, для якого характерні імпліцитні знання у формі абстрактних уявлень, які потребують пояснень на конкретних прикладах.

Перспективами подальших розвідок можуть бути питання, пов'язані з вивченням конкретних методик навчання китайської мови як іноземної.

ЛІТЕРАТУРА

1. Beijing Language and Culture University (2020). *Chinese Language Programs 2020 for International Applicants*. Retrieved from <https://www.chinesescholarshipcouncil.com/>
2. Gong, Y., Lyu, B., & Gao, X. (2018). Research on teaching Chinese as a second or foreign language in and out-side mainland China: A bibliometric analysis. *Asia-Pacific Education Researcher*, 27 (4), 277–289. <https://doi.org/10.1007/s40299-018-0385-2>
3. Gordon, R. R., Barros, S. R., & Li, J. (2020). Make a name for yourself: Exploring the interculturality of naming and addressing practices among transnational teachers of Chinese as a foreign language. *Language and Intercultural Communication*, 20(6), 586–599. <https://doi.org/10.1080/14708477.2020.1817058>
4. Grenfell, M. & Harris, V. (2015). Memorisation strategies and the adolescent learner of Mandarin Chinese as a foreign language. *Linguistics and Education*, 31, 1–13. <https://doi.org/10.1016/j.linged.2015.04.002>
5. Han, J. I. & Tsukada, K. (2020). Lexical representation of Mandarin tones by non-tonal second-language learners. *The Journal of the Acoustical Society of America*, 148(1), 46–50. <https://doi.org/10.1121/10.0001586>
6. Han, Z. H. (2018). Task-based learning in task-based teaching: Training teachers of Chinese as a foreign language. *Annual Review of Applied Linguistics*, 38, 162–186. <https://doi.org/10.1017/S026719051800003X>
7. Hao, Y., Hong, J. C., Jong, J. T., Hwang, M. Y., Su, C. Y., & Yang, J. S. (2010). Non-native Chinese language learners' attitudes towards online vision-based motion games. *British Journal of Educational Technology*, 41(6), 1043–1053. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8535.2009.01050.x>
8. Huang, S. (2018). A qualitative case study of CSL learners' reading strategies. *Chinese as a Second Language, USA*, 53(2), 131–162. <https://doi.org/10.1075/csl.17024.hua>
9. Jia, H. & Feng-his, L. (2016). Acquisition of time and locative phrases in Mandarin Chinese: A case of input saliency. *Chinese as a Second Language*, 51(1), 1–28.
10. Leminen, F. & Bai, Sh. (2023) Applying Visual Mnemonics Enhances Chinese Characters Learning for Chinese as Second Language Learners: A Mixed-Method Study. *ICDTE '23: Proceedings of the 7th International Conference on Digital Technology in Education*, 150–154 <https://doi.org/10.1145/3626686.3631646>
11. Sung, K.-Y. (2010) Promoting Communicative Language Learning through Communicative Tasks. *Journal of Language Teaching and Research*. 1 (5), 704–713.
12. Wang, D. (2018) *Chinese as a second language education in Asian schools*. In: Kennedy KJ, Li Z, editors. *Routledge international handbook of schools and schooling in Asia*. Routledge.
13. Yalun, A. (2019) International Promotion of Chinese Language in the New Era. *Int Educ Stud*. 12(7), 1–13.